

האיש התופס את המושגות

עכשיו נזכרים כולם בהרבה פרשיות עבר, שנקשרו לשמו של כוכב-הטלוויזיה, רפי גינת. הדלפות-המישטרה השבוע לא הולידו כמעט אף פרשיה חדשה. על נערוח-הליווי אומר גינת: לא היה שום מגע מיני! אייל ארליך

צילום: צביה תולע

לשיא מסלולו הוא הגיע לפני ארבעה חודשים, שעה שמועמדותו לתפקיד מנכ"ל רשות-השידור הועלתה ברצינות רבה על-ידי השר רוני מילוא. עם-ישראל אולי לא היה נהנה ממינוי כזה, אבל הפוליטיקאים, שעמדו מאחורי המועמדות, היו נהנים מאוד, וזה הרי מה שקובע. כאופן מיקרי למדי נפלה מועמדותו של גינת, ולתפקיד מונה אריה מקל. עכשיו הכל גיבורים להתנפל על גינת בשצף-קצף. השאלה הגדולה היא למה לא נשמע קולם לפני התפוצצות הפרשה. האיש הזה כמעט והיה למנכ"ל רשות-השידור. הוא שימש במשך 10 שנים כעורך וכמפיק של כלבוטק, בשנים האחרונות הוא גם שימש כמקביל, כמנהל מחלקת-הבידור בטלוויזיה, וכמפיק ועורך בשידור חוקר. כמשך כל אותן שנים נשמעו נגד האתיקה המיקצועית של גינת טענות קשות, שחלקן לפחות התגלו כנכונות. רבים ידעו על הדבר, וכמעט כולם לא עשו דבר כדי לתקן את המעוות.

לכן, מן הראוי היה שלפחות עד גמר החקירה המישטרית והגשת כתב-האישום ימשיכו כל המתנפלים למיניהם לשתוק. דבר לא השתנה כל עוד בית-הדין אינו יקבע אחרת.

★ ★ ★

רפי גינת החל את ררכו בטלוויזיה ב-1975, בקורס כתבי-ספורט. שלוש שנים הוא עבד, ככתב וכעורך, במחלקת-הספורט, וב-1978 הצטרף לכלבוטק ככתב. ב-1979 הוא התמנה לעורך ומפיק התוכנית העיתונאית משה ליכטמן חקר בצורה הרצויה נית ביותר את הטענות שנשמעו כנגד האתיקה המיקצועית של גינת. בספטמבר 1985 פירסם במוניטין כתבת-חקירה מקיפה, שתיאר בה כמה פרשות של חריקות אתיות בהתנהגותו של גינת. כעיקבות פירסום הכתבה אייבן מו גינת ועורכיה לתבוע את העיתון, ורון מיברג, עורך מוניטין, פירסם התנצלות על הפגיעה בשמו הטוב של גינת. השבוע שוחחתי עם ליכטמן, ובהתייחסו לכתבה הוא אמר: "ההתנצלות במוניטין היתה בניגוד לדעתי, ולא חשבתי שיש מקום לשום התנצלות". מבריקה שערכתי, מתברר כי אמנם היו בכתבה פרט או שניים שהיו מוטעים, אולם

יש משהו מאוד מתסכל בהתייחסות עיתונאית לפרשת רפי גינת. מצד אחד, זהו סיפור חם; התחקירן של המדינה נחשד בקבלת שוחד, נעצר, וכמובן זוכה בסיקור נרחב מאוד בעיתונות הכתובה. ומצד שני, האיש הוא בינתיים זכאי, לפחות כפי שהיה לפני שבוע. עכשיו הוא נחקר במישטרה, ועוד חרקה הדרך עד להרשעתו, אם בכלל. למרות שהוא עדיין זכאי, עולמו חרב עליו, והתיק שורת, בעליהם אופייני, עושה חגיגה מפני לתו. הנטייה הטיבעית היא שלא להצטרף להילולת הכאסה, אבל אחר-כך באה המחוייבות המיקצועית לבדוק את העובדות. אני מבקש להדגיש ולהזכיר שתי נקודות. ראשית, מרובך בעיתונאי שעשה עבודה עיתונאית מצויינת בשנים האחרונות, שלא הירסס לצאת למילחמה בגופים כלכליים רב-עוצמה, ושכמשך שנים נשא כגאון את רגל התחקירנות הלוחמת.

שנית, יש מידה רבה של צניעות והתייחסות בדרישות הנשמעות היום להשעות את רפי גינת מתפקידו ברשות-השידור. טענות קשות מאוד בדבר האתיקה המיקצועית שלו נשמעות כבר זה שנים, אולם באופן אביסורדי הן לא הפריעו כלל להתקדמותו המסאורית של גינת ברשות.

רפי גינת:

"לא היה מגע מיני"

מאז תחילת הפרשה והמעצר סירב רפי גינת להתראיין. בניגוד לכל המירסומים שהיו בעיתונות, לא רק שלא היתה עיסקת-שוחד, גם לא היה שום מגע מיני ביני לבין הבנות.

"יש פה תפירה קלאסית של חבורת-נוכלים, שנשחטה בבלבון טק". הם החליטו להתנקם באמי צעים שפלים במי שהרס אותם. תוך שימוש בחבר טוב שלי, מנסים לטפול עלי עלילת-שווא".

לם מארכיוני הטלוויזיה. לגינת יש חבר קרוב ששמו חיים סלוצקי, אמרגן במיקצוע. בכתבה של ליכטמן תורארו כמה מיקרים שבהם הביאו גינת וחבריו לסיקור אוהד למופעים של סלוצקי. סלוצקי הביא לארץ, בין השאר, את המופע בלט על הקרח. בהזדמנות אחת קודמו ענייניו של סלוצקי על-ידי כך שכאחת מההזדמנויות-החדשות בטלוויזיה שודרה כתבה המתארת את ההכנות לקראת הופעתיה של הלהקה. מאחורי היוזמה עמד כנראה טוביה סער, חברו הטוב של גינת.

בהזדמנות אחרת קודמו ענייניו של סלוצקי על-ידי כך ששידור ההתרמה של הלבי"ח חרום התקיים גם באיצטדיון יד-אליהו, במה לך הופעת בלט על הקרח. השרר מאותה נקודת דה היה רפי גינת. שוב, היה זה טוביה סער שעמד מאחורי היוזמה לשרר מזירת-ההפקות של סלוצקי.

נעשה גם ניסיון נוסף לקדם את ענייניו של סלוצקי, על-ידי הכנת כתבה נגד מופע שהובא על-ידי אמרגן מתחרה, ושנשא את הכותרת בלט על הפלסט'ק. גינת שיסה צוות של כלבוטק במופע המתחרה, אולם מכיוון שאנשי הצוות חשדו שהם מופעלים לטובתו של סלוצקי, הוביל דניאל פאר תרגילי-השהייה שונים, שהביאו לכך שהכתבה לא שודרה בלבסוף.

בצורה נכונה כה סיפורים נכונים. מהכתבה של ליכטמן עולים מיספר מיקרים שבהם תיפקודו של גינת חרג לכאורה מהגורמות העיתונאיות המקובלות ברשות-השידור: ב-1980 התייחס רוח מבקר-המדינה לכך שגינת קיבל דירה מחברת חלמיש בני-גור לנהלים. וכך נכתב בדוח: "לרפי גינת, שכמהלך עבודתו נוצר מגע בינו ובין חלמיש, אישר הדירקטוריון באמצע 79 דירה כחריג, מאחר שלא היה תושב תל-אביב ולא היה זכאי לסייע החברה. בנימוק לאישור צויין שרפי גינת נכון להתנדב לפעולות למען השכונות. בספטמבר חתם הווג על חוזה-שכירות, עם אופציה לרכישתה. גינת לא מילא אחר ההתייבויות ולא ביצע שום פעילות חברתית או קהילתית, או פעילות אחרת למען השכונות. בינתיים הודיע גינת לחברה שפינה את הדירה, אך מאחר שאשתו ובתו ממשיכות להתגורר בה, לא היה, למעשה, פינוי".

גינת ביצע "חלטורה" עבור כפר-הנופש בנביעות, והכין עבורו סרט-פרסומות פרטי. לעיסקה כללה אירוה-חינם במשך שמונה סרפיי-שבוע.

צוות כלבוטק הכין תחקיר על השרות והאחריות של חברת-האלקטרוניקה מן. מימד צאי-התחקיר לא החמיאו לחברה. באותה עת עסק הבררן דובי גל בפירסום מוצרי מן. גל, מהחברים של גינת, פעל אצלו כדי שיפגש עם נציגי החברה לפני השידור, ובסיום הפגישה החליט גינת שלא לשרר את הכתבה. החומר שצולם כמהלך הכנת הכתבה — נע-